

עלון מס' 90

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת בלק

קנאות מתוך תורה

לעומת הגילוי הפלאי של בלעם, בא הגילוי הפלאי של פינחס. שניהם נשמות מיוחדות, לעומת הכח של בלעם שבא מתוך מעמקי הטומאה, בא הכח של פינחס ממקור התורה.

ישנו כאן בירור ותיקון של הסיבוכים הגדולים מתוך **תוקפה של תורה** היינו מתוך 'אורה הבהיר' של התורה.

התורה מדגישה כי פנחס קם "**מתוך העדה**" ולקח את הרומח בידו. חז"ל מפרשים כי "העדה" היא הסנהדרין, ואם כן קנאותו הייתה **מתוך תורה**, ולא **מצד עצמו**.

פנחס שואל את משה רבנו: "אחי אבי אבא לא כך לימדתני ברדתך מהר סיני...הבועל וכו' **קנאים פוגעים בו** ?!" זו קנאות הנמשכת מגבורת התורה. שהרי קנאות הבאה ממקור אחר באופן אחר, היא נוראה יותר מכל! כדברי הגאון מווילנא: "הקב"ה שונא את המקטרג על בניו אפילו הקדושים!" (בפירושו לתיקוני זוהר, תיקון כא)

על דבר זה של קנאות ישנם דברים נוראים אצל חז"ל: על **ישעיהו** שכינה את ישראל 'עם טמא שפתיים' ונענש, וכן **אליהו הנביא** המקנא שהודה לבסוף על סיבת קנאותו ואמר: "אל תראוני שאני שחרחרת" ואף הוא נענש (שיר השירים רבה א,לט) וכן הם דבריו הקשים של הגאון מווילנא על **הקב"ה השונא את המקטרגים**.

לעומת זאת כאשר יוצא פינחס בגבורה של קנאות, הרי זו יציאה **מתוך העדה**, מתוך התורה. קנאותו של פינחס היא מתוך בית דין, והסידור האלוקי של התורה, כולל גם נורמליות ומתוכה גם אי-נורמליות.

אמיתיות הקנאות קובעת "הנני נותן ל את בריתי **שלום**" (במדבר כה, יב)

לפי "**שיחות הרב צבי יהודה**" (פרשת בלק תשל"ב סדרה א עמ' 280) **להר"ש אבינר הי"ו**

וכן לפי "**מאורות הרצי"ה**" (פרשת בלק תשכ"ג עמ' תסג) **להרב הושע רבינוביץ הי"ו**